№ 260 (884) Rok IV. Warszawa, 17 listopada 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU
NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 102000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 160000 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 220000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenia (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 350000 mk. Ogłoszenie o koncesji 1550000 mk. Szerokość wiersza wynosi 28 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 340000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 20.000 mk.

Adres: Senatorska 16 (Ratusz) 2-gie podwórze, lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój Nr. 28. Administracja pokój Nr. 28. Telefon Nr. 87-02.

Treść numeru 260-go.

Dział urzędowy

Wyszedł z druku Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 116 z dnia 15 listopada 1923 roku zawierający treść następującą:

Pozycja 924. Ustawa z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Pozycja 925. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1923 r. w przedmiocie uchylenia §§ 76 do 78 oraz pozycji taryfowej 10 ustawy stemplowej niemieckiej,

Pozycja 926. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 listopada 1923 r. w sprawie zysku monopolowego od machorki.

Pozycja 927. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 listopada 1923 r. w przedmiocie nowego unormowania zwrotu kosztów nakładu tytoniowych opasek monopolowych.

Pozycja 928. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 listopada 1923 r. w przedmiocie wykupienia 6 proc. bonów skarbowych Serji I C.

Pozycja 929. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. o zmianach w tymczasowej polsko-niemieckiej komunikacji sąsiedzkiej.

Pozycja 930. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 go listopada 1923 roku o otwarciu do użytku publicznego nowozbudowanej kolei wąskotorowej Ciechanów Grudusk.

Pozycja 931. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 go listopada 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia postanowień szczególnych dotyczących bezpośredniej komunikacji towarowej na przewóz przesyłek zwyczajnych pomiędzy Polską a Tryjestem.

Pozycja 932. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 6 listopada 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności miar.

Pozycja 933. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 12 listopada 1923 r. o strawnem i drogowem dla organów sądowych w b. dzielnicy austrjackiej.

Z Komisarjatu Rządu:

Nominacja Komisarza Rządu

na m. stoł. Warszawę.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 29 października r. b. mianował Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę p. JANA JARMOŁOWICZA.

W sprawie legitymacji filmowych.

Pismo okólnikowe M. S. W. № BC 5107 z dnia 11 lipca 1923 roku o przechowywaniu legitymacji filmowych do wyświelanych obrazów nie w kasach kin, lecz w odpowiednich urzędach, uzupełnia się niniejszem, jak następuje.

„Legitymacje filmowe mogą być zwracane petentom zrana tego dnia, w którym obraz schodzi wieczorem z ekranu; jeśli zaś dzień zejścia obrazu z ekranu przypada na niedzielę lub święto, to ostatniego z poprzedzających dni czynnych w urzędzie".

KONFISKATA

Upatrując w treści odezwy p. t. „Partja Niezależnych Socjalistów w Polsce", „Do ogółu Robotniczego" z datą „Warszawa, Listopad 1923 roku" cechy przestępstwa w art. 129 i 133 K. K. przewidzianego, na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186) z zastosowaniem art. 31 tegoż dekretu—Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, obłożył w dniu 15 listopada r. b. aresztem wyżej wymienioną odezwę, przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej odezwy.

KWESTY

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim № 33 z dnia 11-II 1921 r. udziela 2-m instytucjom: 1) Stowarz. „Szkoła i Wychowanie" i 2) Tow. „Kursów Wieczornych dla analfabet." pozwolenia na urządzenie w dniu 26 listopada 1923 roku kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ulicach m. st. Warszawy na rzecz tychże towarzystw.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. S. Oppenheim (Nowolipki 41), członek zarządu Stowarzyszenia.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 446 z dn. 3-II 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze oraz przepisów ogólno-policyjnych i prasowych.

* * *

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim № 33 z dnia 11/II 1921 r. udziela Zarządowi Główn. „Koła Polek" w Warszawie (Gmach Staszica) pozwolenia na urządzenie w dniu 1 grudnia 1923 r. kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ul. m. st. Warszawy na rzecz oświaty w wojsku i na Świetlice dla dziewczynek.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. M. Bleszczyńska i p. C. Emerykama, człon. Zarządu.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 446 z dn. 3/II 1921 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze, oraz przepisów ogólno-policyjnych i prasowych.

* * *

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim № 33 z dnia 11/II 1921 r. udziela Warszawskiemu Chrześcijańskiemu Towarzystwu Ochrony Kobiet (ul. Czackiego 10) pozwolenia na urządzenie w dniu 17 listopada 1923 r. kwesty zamkniętej na rzecz 4 burs tegoż towarzystwa w następujących lokalach publicznych: 1) w Hotelu Europejskim, 2) w cukierni Ziemiańskiej przy ul. Kredytowej, 3) hotelu Brühlowskim, 4) Kristalu, 5) Oazie 6) cukierni Serkowskiej na Nowym Świecie, 7) hotelu Bristol, 8) cukierni Loursa, 9) restauracji Polonja, 10) Lijewskiego, 11) hotelu Angielskim, 12) cukierni Ziemiańskiej przy ul. Mazowieckiej i 13) cukierni Węgierkiewicza przy ul. Moniuszki.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. Przezdziecka i p. Kołaczkowska, członkowie T-stwa.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Min. Spr Wew. № 446 z dnia 3/II 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze, oraz przepisów ogólno policyjnych i prasowych.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 9 października 1923 r.

o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

CZĘŚĆ I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Ustawa niniejsza normuje uposażenie funkcjonarjuszów państwowych i wojska. Funkcjonarjuszami państwowymi w zrozumieniu niniejszej ustawy są: urzędnicy, państwowi funkcjonarjusze niżsi, funkcjonarjusze policji państwowej, etatowi pracownicy państwowi kolei żelaznych, pracownicy poczt, telegrafów i telefonów, oraz nauczyciele wszystkich państwowych szkół publicznych.

Uposażenie sędziów i prokuratorów reguluje osobna ustawa.

Art. 2 Ustanawia się 16 grup uposażenia, w każdej zaś grupie uposażenia pewną ilość szczebli.

Art. 3. Wysokość uposażenia oznacza się w punktach, ustalonych w następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Szczeble uposażenia						
	a	b	c	d	e	f	g
I	2600						
II	2200	2300	2400				
III	1800	1900	2000	2100			
IV	1400	1500	1600	1700	1800		
V	1100	1200	1300	1400	1500	1600	
VI	800	875	950	1025	1100	1175	
VII	600	660	720	780	840	900	
VIII	480	520	560	600	640	680	
IX	390	420	450	480	510	540	
X	330	350	370	390	410	430	450
XI	270	290	310	330	350	370	390
XII	240	255	270	285	300	315	330
XIII	210	225	240	255	270	285	300
XIV	180	195	210	225	240	255	270
XV	150	165	180	195	210	225	240
XVI	130	140	150	160	170	180	190

Kwotę uposażenia miesięcznego otrzymuje się przez pomnożenie jednakowej dla wwszystkich grup uposażenia mnożnej (art. 5) przez liczbę punktów odpowiedniej grupy i szczebla,

W okresie przejściowym (sanacji Skarbu) zmienia się tabelę, podaną w artykule niniejszym, w ten sposób, że do liczby punktów w każdym szczeblu wszystkich grup dodaje się tytułem dodatku regulacyjnego 70 punktów. Dodatek regulacyjny ulegać będzie stopniowej redukcji po 10 punktów w okresach półrocznych (art. 6 ust. 1), począwszy od terminu, który ustali Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, w zależności od wyników akcji sanacji Skarbu.

Art. 4. Na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych ustanawia się dla utrzymującego rodzinę dodatek ekonomiczny, wynoszący na każdego członka rodziny, nie więcej jednak niż na 5 członków, po 45 mnożnych miesięcznie.

Jednocześnie ze zmienieniem się określonego w art. 3 dodatku regulacyjnego o 10 punktów dodatek ekonomiczny ulegać będzie w tych samych terminach redukcji o 1 mnożną, aż do wysokości 38 mnożnik.

Do rodziny w rozumieniu ustawy niniejszej należy:

a) żona, wyjąwszy wypadki, gdy pobiera uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji państwowej, albo gdy jest sądownie separowaną, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

b) mąż zupełnie niezdolny do zarobkowania:

c) dzieci ślubne i uprawnione, tudzież pasierby — do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych, lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych, albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia lat 24.

W wypadkach ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby, jakoteż w wypadkach gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z powodu: służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzenia mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, albo z powodu pełnienia w tym czasię służby ochotniczej—właściwa władza naczelna może w drodze wyjątku uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lata.

(D. c. n.)

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

OBWIESZCZENIE.

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie obwieszcza że na żądanie Janiny-Antoniny z Sokołowskich Woźniakowej, zamieszkałej w Warszawie przy ul. Czerniakowskiej 46 decyzją Sądu z dnia 30 maja 1923 roku postanowiono wdrożyc postępowanie celem usnania zaginionego jej męża za zmarłego.

Stanisław Teodor Woźniak syn Stanisława i Jadwigi z Kozerabskich katolik, robotnik urodzony w dniu 19 kwietnia 1876 r. w Warszawie, zamieszkały przed zaginieniem w Warszawie przy ul. Czerniakowskiej 46 i stamtąd w 1914 r. powołany do wojska rosyjskiego, podczas bitwy pod Przasnyszem rzekomo utracił prawą nogę i przewieziony został do szpitala Aleksandryjskiego w Ekaterynosławiu. — Zaginiony zmarł rzekomo w Moskwie podczas operacji.

Wzywa się zaginionego, aby zgłosił się do Sądu najpóźniej w dniu 31 marca 1924 r. gdyż po upływie tego czasu nastąpi uznanie go za zmarłego.

Wzywa się również wszystkich, którzy posiadają jakiegolwiek wiadomości o życiu lub śmierci zaginionego, aby o znanych sobie faktach zawiadomili Sąd najpóźniej w dniu 31 marca 1924 r. 3937-2

OBWIESZCZENIE

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie obwieszcza, że na żądanie Marji vel Marjany z Żebrowskich Chrzanowskiej zamieszkałej w Warszawie przy ul. Pańskiej 86 decyzją z dnia 6 czerwca 1923 r. postanowiono wdrożyć postępowanie celem uznania zaginionego męża petentki Feliksa Chrzanowskiego za zmarłego.

Feliks Chrzanowski, syn Hipolita i Leopoldy z Pajewskich, katolik, urodzony w dniu 13 stycznia 1888 roku we wsi Chmielewko, gm. Gołębie pow. Pułtuski, z. Warszawskiej zamieszkały przed zaginieniem w Warszawie przy ul. Pańskiej 86 i stamtąd w 1914 roku powołany do wojska rosyjskiego, służył 11-ej rocie gwardyjskiego keksholmskiego pułku piechoty w 3-ej dywizji piechoty. — Ostatnią wiadomość o sobie Chrzanowski nadesłał z m. Augustowa w d. 20 sierpnia 1914 r. od tego dnia wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej w dniu 31 marca 1924 roku zgłosił się do Sądu, gdyż po upływie tego terminu nastąpi uznanie go za zmarłego.

Wzywa się również wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o życiu lub śmierci zaginionego by o znanych sobie faktach zawiadomili Sąd najpóźniej w dniu 31 marca 1924 roku.

Redaktor: [illegible]

Drukarnia F. [illegible] i S-ki. Senatorska [illegible]